

Bé, només voldriem posar un exemple com a butó de mostra: la reconstrucció i propagació de la cultura catalana i de la nostra llengua. A part de l'esforç individual d'una persona per ensenyar el nostre idioma als hilariencs d'una forma desinteressada, constant i magnífica, preguntem què s'ha fet a nivell municipal en aquest sentit?. Qui, sino l'Ajuntament democràtic potser el portanveu d'una difusió popular (premsa, escoles per a adults, rètols en català, inclús, promoure una radio local en català, ...) d'una llengua que representa a una Nació, és a dir, a tot un Poble?.

Molts exemples podriem citar en aquest sentit, però n'obtidriem una resignació: "què hi vols fer, és així".

Un altre butó de mostra podria ésser l'atur. De tots és sabut que l'atur és un problema que ens afecta a nivell de tot l'Estat espanyol, i que des de fa anys, s'hi està lluitant per suprimir-ho o per augmentar-ho. Doncs bé, Exceptuant alguna acertada actuació.... Què s'ha fet per escanyar l'atur d'una forma solidaria i cooperativista, sabent que cada dia va en augment constant i esgarrifós?. Quàntes fàbriques han posat treballadors al carrer durant aquest últim temps?.

Es que aquesta problemàtica, travessa l'àmbit jurídic i econòmic del municipi?. Podriem dir que "sí", que fins ara, sempre ha estat així. Però és de tots sabut que "els problemes de casa seva cadascun s'els té que resoldre". No és temps de trencar amb les desfessades estructures econòmiques i suggerir noves formes de treball?.

Plens i comissions: ben plens i ben buides

D'altre banda, és digne d'esmentar la lloable il·lusió en que el poble ha seguit tots els debats polítics oberts. El promig d'assistència és elevadíssim, contrastant ampliament i lògicament amb els plens de l'anterior consistori. De totes formes, sembla que la col·laboració dels hilariencs en el nou Ajuntament democràtic, només ha estat passiva, car, quan aquest iniciava la seva tasca allà per la primavera del 79, es repartiren uns follets en els quals es sol·licitava la col·laboració del poble en les diverses comissions municipals. El resultat fou d'allò més desolador: -dues paperetes rebudes-. Aquest comportament sociològic, creiem, respon a tota a una sèrie d'acondicionaments i circumstàncies d'una forma de viure individualitzada i tancada. Però, d'aquest tema se'n podria par en una propera ocasió.